Un musical Caragiale în 2008

(Grigore Constantinescu – 10 aprilie 2008)

Cariera „Nopții furtunoase” de Caragiale este exemplară pentru o comedie de succes. Peste un secol de prezențe repertoriale permanente, intrări în lumea filmului, televiziunii și a operei o dovedesc.

Un argument este și premiera cu musicalul bazat pe capodopera lui Conu Iancu, la Opera Comică pentru Copii. Spectatorii sunt aici cei mici, acesta este profilul teatrului, deși chiar un invitat de altă vârstă poate fi mulțumit de ce i se oferă. Argumentul este cel al păstrării spiritului comediei Maestrului și al construirii unui spectacol în care muzica lui Roman Vlad vine să dea culoare și relief personajelor, situațiilor și jocului actoricesc. Evident, o astfel de prelucrare presupune revizuirea proporțiilor de text, dar fără abandonuri și trădări ale originalului. Recunoști replicile celebre, te amuzi de surprizele deja arhicunoscute și, totodată, descoperi că mijloacele unei muzici scrise pentru 2008 pot să servească o idee demult existentă, fără discrepanțe sau îngroșări de efecte. „Noaptea furtunoasă”, așa cum este acest musical, are tot ce-i trebuie unui spectacol guvernat de spiritul marelui dramaturg. Și, ca întotdeauna, baza este cea a interpretării în spiritul comediei muzicale românești, în tradiția vodevilurilor romantice modernizate.

Producătorul spectacolului, Smaranda Oțeanu Bunea, își alege cu autentică măiestrie colaboratorii – pentru consultanță teatrală Mircea Diaconu, scenografia Viorică Petrovici, coregrafia lui Valentin Roșca, la orga electronică „șmecheră”, melodiile și ritmurile mânuite de Mădălina Florescu. Să mai vorbim de portretele personajelor, unde ar fi nedrept să preferăm unul sau altul dintre interpreți, toți alcătuind o veritabilă distribuție de performeri care cântă, dansează și joacă impecabil teatru – Rodica Ocheșeanu, Gabriela Daha, Vicențiu Țăranu, Valentin Racoveanu, Horia Sandu, Daniel Filipescu, Valentino Tiron.

Copiii învață, mai în joacă, mai în serios, hazul lui Caragiale, fredonează melodiile lui Roman Vlad și au subiect de discuție, altul decât deja prea numeroasele SF-uri cu planete zburătoare. Pe scenă este lumea de altă dată, recognoscibilă în lumea de azi. Este o performanță să păstrezi tinerețea unei capodopere prin mijloacele altui secol.

Ce vor spune oare spaniolii, unde miercuri dimineață trupa a plecat în turneu la Madrid cu „Noaptea furtunoasă”, urmărind spectacolul pe prompterul cu textul tradus? Probabil vor afla prima oară de dramaturgul român și se vor mira de acest genial urmaș al lui Molière care, prin 1883, se autodefinea: „Ion Luca Caragiale. Particularități: Meloman, ureche, memorie și gust muzical bine dezvoltate”.